

Fakta om gudarna, delas ut samtidigt som karaktärerna

De största gudarna

Den förnämste bland de grekiska gudomligheterna var guden Zeus, som var ljusets och himlens gud. Zeus härskade över hela världen och allt i naturen och tog makten över jorden med hjälp av de fruktansvärda och enögda underjordsvarelserna cykloperna. Det var de som smidde Zeus mäktiga vapen som blev hans symbol, nämligen den ljungande blixten. För att lyckas få herraväldet över världen var Zeus tvungen att döda sin egen far, Kronos, som tillhörde den gamla generationen gudar – titanerna. Därefter delade Zeus, tillsammans med sina bröder, upp världssalltet. Zeus själv blev världens härskare, Poseidon blev havets herre, medan Hades fick uppdraget att styra över underjorden och de dödas själar. Gudarna bosatte sig på en vacker ö mitt ute i havet som de döpte till Atlantis.

Stölden av elden

Vid denna tid fanns inga människor på jorden. Prometheus, en av titanerna, formade ett par människobilder av lera och gjorde dem levande. Men eftersom dessa varelser inte hade fått något med sig från himlen liknade de mer djur än människor och blev dömda av Zeus att utplånas. Prometheus, som ville rädda sina skapelser, stal då elden från gudarna och gav den till människorna. Med hjälp av den kunde de växa och utvecklas och blev något mer än enbart djur.

I Zeus ögon var Prometheus stöld ett grovt och oförlåtligt brott och titanen blev därför mycket hårt straffad. Zeus grep Prometheus och lät smida fast honom vid en klippa på ett högt berg långt ute till havs. Varje dag lät han sedan en gam komma dit för att hacka i sig Prometheus lever. Under nätterna växte levern tillbaks igen och i gryningen återkom gamen. Detta pågick dag efter dag, år efter år.

Under en tid levde människorna och gudarna tillsammans på Atlantis. På Atlantis bodde nu också en hel del andra gudar. Bland dem var Apollon en av de viktigaste. Han hade nämligen det förnäma uppdraget att varje dag köra solvagnen över himlen och göra världen ljus. Även Dionysos, vinguden, Pallas Athena, modets gudinna, Ares, krigsguden och Afrodite, kärlekens gudinna, tillhörde de allra största. Människorna hedrade och tillbad gudarna och gudarna hjälpte ibland människorna vid svårigheter i utbyte mot offergåvor.

Peleus/Friedrich Bessel

Peleus, 19 år

En barmhärtig gud är lika sällsynt som en givmild handlare.

För att människan ska tro, offra och lyda krävs hot om vedergällning.

DU ÄR PELEUS, Panaitions son, född till ett öde på Atlantis. Hur ödet är format vet du inte, och det är upp till gudarna att bestämma. Du skräms inför deras dom och gör ditt bästa för att inte förnärma eller missunna ens den minsta av gudar.

I sina himmelshöjder sitter Zeus och ser ner på dig. Han ser ditt minsta felsteg och bara väntar på att få slunga sin blixtnedslåt som straff. Hur försiktigt du än lever och hur mycket du än vaktar din tunga känner du hur de dömande ögonen ständigt följer dig. Gudarna skrämmer dig oerhört.

Din far är segelsömmare och ni bor i en liten stuga nere vid havskanten. Han är en gammal man som börjar få svårt se. När han dör tar du över hans verkstad, men det är inget liv som lockar. Det kommer att uppstå mängder av problem som kanske inte kommer att lösas och att klara dig ensam kommer att bli svårt. Din mor dog i samband med din födsel. Gudarna ville inte låta henne se dig.

På Atlantis råder en väldig optimism som du har svårt att förstå. Samhället har sett likadant ut under de senaste hundratalen år och någon utveckling verkar inte vara att vänta. Folket är nöjda med stagnationen och slaveriet under Zeus och Poseidon. Som en orörlig punkt i världshavet ligger ön och ruttnar. Ingen är intresserad av utveckling eller förändring. Inte du heller. Inte med hotet om gudars vrede hängande över dig. Svagsinta och förtappade är ni människor.

Det finns få saker som du är riktigt intresserad av, men djurlivet är definitivt en av dem. Att studera djur, stora som små, fyller dig alltid med ro. Gudarna bryr sig inte om dem, och djuren bryr sig inte om gudarna. Djuren lever efter sina sinnen och drivs av enkla instinkter, vilket du djupt beundrar. Att leva så borde vara människans dröm. Befriade från gudars tvång. Befriade från insikter och rädsla. Det är bara när du dricker ditt vin och låter det göra ditt sinne trubbigt som du känner att du närmar dig glömskan och kan slappna av. Dum som ett djur.

Dina vänner på Atlantis är inte speciellt många. Din bästa vän heter *Kassandra*, en krukmakerska från bergssluttningen. Hon roas på något vis av dina funderingar, men ibland känns det mer som ett hån än som ett genuint intresse. Det är förstås inte din sak att lägga dig i hennes öde, men hon borde vara mer försiktig med vad hon säger och tänker. Hennes nästan obefintliga respekt för gudarna är skrämmande, och bådär inte alls gott.

Du har också viss kontakt med *Dareios* och *Semonides*, två bondsöner, som båda på något sätt symboliserar Atlantis förruttelse och stagnation. Dareios enda önskan i livet är att bli antagen till akademien, en skola som lär ut samma saker som den gjort i hundratalen år och Semonides önskar inget hellre än att gå i spetsen för ett krig mot Atlantis fiender, vilka det nu är. Båda två är strålande exempel på människor som fått gudarnas gunst, just därför att de är så fullkomligt ofarliga och infantila.

En av Dareios bästa vänner är *Askletios*, den store guden Apollons son. Askletios skrämmer dig och går antagligen sin fars ärenden. Apollon är ordningens gud och då är det klart att hans son är utsänd till Atlantis för att se till att ordningen upprätthålls. När han är i närheten vaktar du din tunga lite extra och försöker hålla dig vän med honom. Kanske kommer han då inte att peka ut dig inför gudarna. Han besitter även krafter som du inte förstår. Han läker sår och helar sjuka med gudomlig kraft. Det skrämmer dig.

Friedrich Bessel, 47 år

Religionen har alltid varit ett gissel för människorna. Den har använts som maktargument och för att legitimera de värsta av dåd. Otaliga övergrepp har begåtts i religionens namn och trots att religionen ibland har kunnat ge människor sinnesro och trygghet har den allt som oftast symboliserat förtryck, orättvisor och maktmissbruk. Religionen är intressant därför att den både skrämmer och skyddar. Den skapar trygghet i det otrygga.

Det personliga

Du har inte valt ensamheten själv – det är den som har valt dig. Kanske beror det på att du själv alltid dragit dig undan människorna omkring dig. Det har aldrig varit givande för dig att umgås med dem som inte tar sin tillvaro på allvar. Istället har du fokuserat på att forska och att tränga djupare in i religionens irrgångar.

Du började din bana som praktiker på fältet – som arkeolog. Arbetet var tungt och mödosamt och gav inte så mycket resultat som du skulle kunna önska. Istället för de storslagna fynden av försvunna skatter eller helgedomar, fick du nöja dig med att sortera skärvor från gamla gravurnor. Det var därför du skolade om dig och blev teoretiker – så att du ostört kunde gräva i de största skatterna. Källskrifterna för hela tillvaron. Bibeln, Koranen, Upanishaderna.

Forskningen

Du har sedan en längre tid arbetat på ett institut för religionsforskning i Tyskland. Egentligen har institutet inriktat sig på bibeltolkning och kristendomshistoria, men din forskning går djupare än så och kan sägas komplettera de andra områdena. Det du arbetar med är snarare en tvärvetenskaplig betraktelse av flera stora religioner, vad gäller offer, myter och bakgrund.

Många saker är gemensamma inom nästan alla religioner. Vatten till exempel. Inom alla stora religioner förekommer tron på en syndaflod. Ett gudomligt straff för människornas synder, en maktmanifestation för att skrämja och för att lära. Inte bara kristendomen har den traditionen. Den berättelse som berättas i bibeln förekommer på nästan exakt samma vis inom gammal grekisk, sumerisk och egyptisk religion, inom hinduism, islam och asatro, ja i praktiskt taget alla större trossammanhang. Du frågar dig i din forskning vad detta kan bero på.

Stora historiska religioner från Sydamerika som Inka, Maya och Aztek hade alla ett heligt väderstreck: öster, mot Atlanten. Egypternas religiösa väderstreck var enligt gammal tradition väster, också mot Atlanten. Varför denna kult av vatten? Vilken är den gemensamma nämnaren?

Svaret är den sjunkna ön Atlantis.

Denna samstämmiga tro på syndafloder och helighållandet av Atlanten som förekommer på så många ställen kan inte vara en slump. Och det är ingen orimlig slutsats att alla religioner skulle ha ett gemensamt ursprung. Visserligen har du inga möjligheter att styrka teorin, men du är säker på att du har rätt – tron brinner starkt, och om det är något som bör driva en forskare inom religionsvetenskap måste det väl vara tron?

Du har inte gått ut officiellt med denna radikala ståndpunkt. Många religioners anhängare skulle kalla dig kåttare och avvisa alla försök att förena dem med fiendereligionerna. Trons makt håller fortfarande många låsta i ett järngrepp som få har möjlighet att slinka ur. Därför har din efterforskning skett i stillhet och tysthet. Du har studerat källmaterial

från flera länder. Jämfört, granskat och formulerat hypoteser. Ännu har du inte kunnat dra några klara slutsatser.

Projektet

Den senaste månaden öppnades dock nya möjligheter när en äldre och tillbakadragen professor från ett universitet i Montreal tog kontakt med dig. Hans namn är *James van Allen*, och han forskar liksom du i religionsvetenskap. Han uttryckte stort intresse för din nuvarande forskning och meddelade att han hade tillgång till en del material som skulle kunna intressera dig. Hur han kommit underfund med vad din forskning handlar om förbryllar dig, eftersom du inte berättat något för vare sig vänner eller kollegor. Men vad han hade att framföra gjorde dig så begeistrad att du var tvungen att låta honom berätta.

Biologer vid hans universitet hade vid en expedition i närheten av Grönland upptäckt tecken på bearbetad metall djupt ner i isen. Metallen är utan tvekan bearbetad av människohand, men uppvisar en underligt hög ålder.

Isproverna från samma område är över 9 000 år gamla – långt före de första kulturerna började använda metall till verktyg. Uppenbarligen fanns det även någonting under detta metallager, men eftersom biologerna saknade verktyg hade de ingen möjlighet att göra vidare efterforskningar. van Allen drog genast slutsatsen att fyndet troligtvis är en kvarleva från den religiösa knutpunkt du söker, nämligen Atlantis, och han föreslog dig att delta i ännu en expedition för att säkerställa fyndet och undersöka det noggrannare.

Till en början kände du dig tveksam, men du bestämde dig snart för att tacka ja till erbjudandet. Det religionsvetenskapliga värdet i ett sådant fynd är enormt och du brinner av längtan att få undersöka det. Kanske kan detta betyda att du kan skaffa ett slutgiltigt bevis på att din ursprungsteori stämmer. Att du dessutom har en bakgrund som arkeolog gör att du kan bli mycket användbar för gruppen. Expeditionen ska gå av stapeln redan i februari. Med på resan följer, förutom van Allen själv, ett antal forskare från olika inriktningar för att studera andra aspekter än de religionsvetenskapliga.

Robert Wilson är vetenskapshistorisk forskare. Antagligen inser han inte, precis som många andra naturvetare, vilken viktig koppling som finns mellan religionen och vetenskapen och att vetenskapen i många kulturer faktiskt är underordnad religionen. Vilken användning ni kommer att ha av honom är inte klart.

William Huggin är antropolog och befinner sig därmed även inne på ditt område. Du har svårt att tro att en amerikan skulle vara speciellt insiktsfull vad gäller kulturhistoria, med tanke på den bristfälliga kultur som staterna har förmedlat det senaste seklet.

Evelyn Thomson forskar i filosofi – ett ämne som start påminner om ditt eget, men som oftast är mer förvirrat och mindre rakt på sak. Hon verkar dock vara en sympatisk kvinna och är europé.

Semonides/William Huggin

Semonides, 17 år

Ingen man är stark med bara svärd och sköld. Ensam står han då på slagfältet, utlämnad åt fiendernas slag. Utan den rätta tanken och gudarnas beskydd är varje man dömd att vara svag.

DU ÄR SEMONIDES, Tyrtaios son, född in i Atlantis mäktiga tillvaro och gudomlighet, begåvad med kroppens och själens styrka. En gudars och människors försvarare. En upprätthållare av rättvisa. En krigare för folkets väl.

Din familj har under flera generationer bott i en mindre by längs bergets sluttning. Ni håller en del boskap för skinnets och köttets skull och äger även mycket åkermark längs de bördiga sluttningarna. Arbetet har gjort dig stark och uthållig och du tycker mycket om svetten och slitet.

Din far, som sedan länge insett din duglighet, berättade om din stora styrka och viljekraft för militära ämbetsmän under en resa till marknaden i staden, och fick dem tillräckligt intresserade för att komma och bedöma dina förmågor. De var alla mycket imponerade och föreslog för dig att ta värvning i Atlantis armé. Tanken på att få försvara de rätta värdena och Atlantis befolkning från onda krafter kändes så stark att den nästan blev en längtan.

Först efter din artonårsdag kan du bli en del av Atlantis stora här, och dit är det inte långt. Du ska snart firas med en stor fest som innebär att du upptas i krigarklassen och påbörjar ditt nya liv. Du kommer att få en egen bostad i Atlantis andra cirkel, och om du visar dig duktig kommer du kanske till och med att få en plats i det kungliga livgardet. Inte många når så långt, men du tänker hur som helst lägga din själ i att försöka. Om gudarna vill kommer det att ske.

På sätt och vis är det med viss nervositet som du blickar framåt mot ditt kommande liv. Det känns tungt att behöva lämna gården och familjen men du intalar dig, precis som din farfar sade till dig veckorna innan han dog, att du ju faktiskt gör det för familjens skull. Din uppflyttning i samhällstrappan betyder förstås mycket för både din far och mor. Också din bror, som är fyrvaktare i de kalla haven i norr, har visat glädje över dina möjligheter och hör ofta av sig med uppmuntran.

Vad du också är orolig för är att du ska bli tvungen att säga upp bekantskapen med dina nära vänner när du flyttar så långt ifrån dem. Visserligen kommer livet som soldat att innebära stora friheter eftersom inget krig är nära förestående och inte heller har varit det under de otaliga år som Atlantis blomstrat. Att vara soldat är att vara beredd på det värsta, men att leva under lugna förutsättningar.

Din granne *Dareios* skulle du sakna mycket. Han är, liksom du, mycket begåvad, men inom de teoretiska vetenskaperna, och har stora möjligheter att träda in i akademien när han blivit vuxen om gudarna vill. Som gamla barndomsvänner har ni upplevt mycket tillsammans.

Även *Dareios* nära vän *Askletios* har du ett gott öga till. Han är den store guden Apollons son och besitter många storslagna krafter. Med bara sin hand kan han läka sår och bota sjuka. Kanske kan han till och med väcka döda krigare till liv igen?

Kassandra, den undersköna flickan från krukmakeriet bortom vinrankorna drar ofta till sig din uppmärksamhet, och du hoppas att någon dag kunna visa upp dina känslor för henne. Hon är intelligent och älskar att sätta griller i huvudet på dig med sina underliga frågor.

Sen är det *Peleus*, som är rädd för sitt eget öde. Hans övertygelse är att gudarna vill honom ont och att nästan vad han än gör får dem att vredgas. Han är ofta arrogant och fånig mot alla som ifrågasätter hans nedslående syn på världen, men han är en god vän till *Kassandra*, så du har tvingas stå ut med honom.

William Huggin, 48 år

Genom historien har varje framgångsrik kultur varit expansiv. Med hjälp av militär och våld har de stora samhällena utvecklats. Genom erövring av ny mark och nya människor har kulturen hållit sig på topp och inte stagnerat. Driften att hela tiden växa har gjort att omkringliggande, fredliga kulturer inte haft möjligheter att bevaras eller försvaras. Det finns oräkeliga exempel på att kriget varit maktmedel genom historien. På gott och ont.

Det personliga

Det var först efter *Daves* död för femton år sedan som du lämnade det militära. Innan han trampade på den förrädiska minan utanför *Srebrenica* var soldatlivet allt för dig. Medaljerna och utmärkelserna levererades till dig i en ousinlig ström och du njöt av att vada upp till knäna i leran och ohyggligheten. *Daves* död förändrade allt. Han var en nära vän och det närmaste en familj du hade haft. När du såg hans hustru och barn på begravningen var det som om något brast inom dig – du ville inte vara med längre. Du ville inte få fler barn att gråta på regniga kyrkogårdar. Istället började du studera och all den drivkraft du tidigare känt ute i fält byttes nu ut mot en sprudlande drift att tränga djupare ner i krigshistoria och teorier. Du ville veta mer om hur kulturer utvecklas – och vilken roll kriget och erövringarna har för samhällets förändring.

Sedan över tio år tillbaks har du arbetat som forskare vid ett college i New York och du har huvudsakligen uppehållit dig inom antropologins områden och studier i likheter mellan kulturer på olika kontinenter. För ett par år sedan publicerade du din doktorsavhandling med titeln »*The Principles of Cultural Expansion*«, som mottogs med blandade reaktioner vid lärosätena i USA.

Forskningen

Den huvudsakliga tesen du driver är följande: under 1200-talet f.Kr. vandrade indoeuropeiska stammar, arier, in i Indien och lade hela landet under sig. Samma folk hade tidigare även tagit sig in i Europa och besegrat folken där med överlägsen styrka trots stammarna bestått av ett ganska litet antal människor. Var dessa indoeuropeer egentligen kom ifrån har ingen ännu lyckats bevisa. Indoeuropeerna byggde upp storslagna kulturer på flera ställen i världen – den indoeuropeiska kultur som i högsta grad utövade inflytande på världen under tiden för *Jesu* födelse var romarriket.

När romarriket föll sönder under medeltiden hade det utvidgats till att omfatta nästan hela Europa, och trots att själva riket föll sönder upprätthölls de indoeuropeiska traditionerna och det folkliga medvetandet. Från Europa skickade man under medeltiden ut upptäckare vilket resulterade i upptäckten av Nord- och Sydamerika.

Samma folk som en gång invaderat Indien bosatte sig nu under pionjärtiden även i Nordamerika, som utvecklades till USA, och världens enda kvarvarande stormakt. Allt tyder på att det amerikanska folket är ättlingar till indoeuropeerna – ett folkslag vars ursprung vi inte känner och som historikerna knappt vet någonting om.

Deras ursprung är den sjunkna ön *Atlantis*. Det är inte bara en logisk slutsats att dra,

utan också märkvärdigt tilltalande. Enligt de källor som finns att tillgå ska människorna på Atlantis ha varit mycket framstående och säkerligen haft stora möjligheter till invasion och expansion, i synnerhet efter öns undergång. Teorin är förstås kontroversiell och saknar ännu vetenskapligt stöd, men sökandet efter bevis för den är något som har tagit upp allt mer av din tid under de senaste åren.

Du har rest runt en hel del – till Indien, Turkiet och Afghanistan – för att finna bevis för dina teorier, men arbetet har visat sig vara resultatlöst. Än har du inte funnit något av vetenskapligt värde, annat än konstaterat att det indoeuropeiska folket omöjligt kan ha haft sitt ursprung i något av dessa länder.

Projektet

Den senaste månaden öppnades dock nya möjligheter när en äldre och tillbakadragen professor från ett forskningsinstitut i Montreal tog kontakt med dig. Hans namn är *James van Allen* och han är antropolog precis som du. Professorn uttryckte stort intresse för din nuvarande forskning och meddelade att han hade tillgång till en del material som skulle kunna intressera dig.

Biologer vid hans institut hade, vid en expedition i närheten av Grönland, upptäckt tecken på bearbetad metall djupt ner i glaciären. Metallen är utan tvekan bearbetad av människohand, men uppvisar en underligt hög ålder. Isproverna från samma område visade upp en ålder på över 9 000 år – långt före de första kulturerna började använda metall till verktyg. Uppenbarligen fanns det även någonting under detta metallager men eftersom biologerna saknade lämpliga verktyg vågade de inte göra vidare efterforskningar.

van Allen drog genast slutsatsen att det är mycket troligt att detta är en kvarleva från en mycket expansiv och tidig kultur, Atlantis, och han föreslog dig att delta i ännu en expedition för att säkerställa fyndet och undersöka det noggrannare. Du var inte sen att tacka ja till detta erbjudande. Det kulturhistoriska värdet i ett sådant fynd är enormt och du brinner av längtan att få undersöka det. Kanske kan detta vara pusselbiten som din forskning saknar. Expeditionen ska gå av stapeln redan i februari. Med på resan följer, förutom van Allen själv, ett antal forskare inom olika områden för att studera andra aspekter än det rent kulturhistoriska.

Robert Wilson är vetenskapshistoriker, ett område som ligger nära kulturhistorien. Han håller till i grannlandet Kanada, men verkar ändå vara en sympatisk och duktig forskare. Era kunskaper kommer att bidra mycket under expeditionens gång, det är du övertygad om.

Friedrich Bessel är arkeolog och religionsvetare från Tyskland. Du vet inte varför, men du har alltid haft lite svårt för människor som lägger allt för stor vikt vid religion och utövning, men han kanske kan tillföra något till forskningen. Vad, är du osäker på.

Evelyn Thomson är expert på filosofi. Hon har också tjänat en förmögenhet på ganska banala böcker om självförverkligande och etik. Möjligen kan hon bidra med en del sakkunskap kring vad som rörde sig i huvudet på folket i Atlantis.

Kassandra/Evelyn Thomson

Kassandra, 18 år

Livet är förunderligt. Ju mer man förstår av tillvaron, desto mer inser man hur mycket man ännu inte begriper.

DU ÄR KASSANDRA, Aratos dotter, medborgare i Atlantis fantastiska samhälle. Varför du är här och vad syftet är med just ditt liv vet du inte, men du hoppas att under livets gång få reda på det. Atlantis är en storslagen plats som rymmer ett oräkneligt antal intressanta, duktiga och entusiastiska människor. Det verkar inte finnas någon hejd på hur långt ni människor gemensamt kan ta er. Du slås däremot hela tiden av hur få människor det egentligen är som funderar på de viktiga frågorna.

Alla tar för självklart att deras liv styrs av gudarna, men samtidigt verkar de flesta ta för lika självklart att de är sina egna herrar – att de själva kan göra val och fatta beslut. Hur kan det gå ihop? Alla är övertygade att Atlantis kommer att existera för evigt, men hur är det möjligt? Innebär inte varje liten förändring att Atlantis långsamt blir något annat? Om femhundra år är Atlantis kanske en helt annan plats. Och om Atlantis inte förändras står det ju helt stilla och då är väl all form av utveckling omöjlig? Hur kan gudarna egentligen vara allsmäktiga och göra precis vad som helst? Kan Zeus skapa en sten som är så tung att han inte själv kan lyfta den? Och om gudarna inte är så mäktiga – finns det då någon annan, ännu högre, som är det?

Visserligen är du bara en enkel krukmakardotter som hjälper din far att bränna lera medan din mor plockar oliver utanför, men du räds inte att tilltala alla och envar som du tror kan sitta inne med svaren på frågorna du ställer. Oförtrutet och utan att ge upp talar du med människor omkring dig. För även om de inte kan nå några filosofiska djup kan de ändå vara intressanta samtalspartners och spännande som människor.

Du har många vänner på Atlantis. Den kanske allra bästa är *Peleus*, en enkel son till en segelsömmare. Han är rädd för det mesta och övertygad om att alla gudar vill honom ont. På något sätt är du imponerad över hans självsäkra övertygelse och han är alltid en intressant samtalspartner.

Sen är det *Dareios*, en klok ung man som en gång kommer att träda in i den fina akademien och bli vetenskapsman. Du utmanar honom ständigt med nya frågor som han gärna vill besvara för att imponera på dig. Ibland lyckas han, ibland gör du honom stum.

Semonides är en blivande krigare som skulle göra vad som helst för att försvara Atlantis från onda ting. Han är både modig och tilldragande, men han saknar förmågan att resonera och att fråga.

Slutligen umgås du också mycket med *Askletios*, den store guden Apollons son. Han är fascinerande och lever sitt liv helt annorlunda än du. Dessutom besitter han krafter som gör att han kan bota sjuka.

Evelyn Thomson, 41 år

Filosofin är den mest naturliga av alla vetenskaper. Lika naturlig som ett barns nyfikna frågor om något som det aldrig upplevt tidigare. Vem blir inte förundrad och frågvis under en stjärnklar himmel och vem har inte någon gång funderat på vad som egentligen är meningen med alltihop. Tankens kraft är otrolig, men det är lätt att i sökandet efter svar glömma bort vad det egentligen var man frågade efter.

Det personliga

Det viktiga är att beröra. Filosofiska resonemang som inte kan ge människor en djupare förståelse för sig själva eller andra är i regel ganska ointressanta. Sådana resonemang får naturvetenskapen syssla med. Detta har du tagit fasta på och du debuterade redan som tjugofemåring med boken »Livsstrategier«, som följts upp av ett otal storsäljare, t.ex. »De svåra valen«, »På väg – men vart?« och »Du, jag och frågorna«. Det handlar inte om publikfrieri. Du är ingen banal författare som reducerar stora frågeställningar till slagkraftiga slogans. Däremot är du alltid ärlig när du skriver. Du fastnar inte i det akademiska språket och du försöker att alltid vara positiv och livsbejakande. Att frågorna gör livet mer komplicerat är inget negativt – det gör bara tillvaron mer spännande.

Forskningen

Vid sidan av författarskapet är du också forskare. Du arbetar på en anrik skola utanför London, där du bor med din man och dottern Mary. Framförallt ägnar du dig åt filosofihistoria och gräver dig gärna långt bak i tiden i jakten på gemensamma nämnare mellan dagens frågor och de allra tidigaste. Det är fascinerande hur människor under tusentals år ställt samma frågor om och om igen – men hur vi aldrig någonsin verkar lyckas svara på dem på ett tillfredställande sätt.

För tre år sedan presenterade du en uppsats på ämnet där du diskuterade frågor kring viljans frihet och livets ödesbestämmdhet. Du jämförde våra moderna filosofer med tänkare från antiken och forntiden. Uppsatsen fick ett gott bemötande och stärkt av denna forskningsframgång har du nu börjat söka dig ännu längre tillbaks. Det må vara en fåfång och romantiserad tanke, men din dröm är att försöka hitta rötterna – att hitta den som formulerade de stora frågorna för första gången. Någon måste det ju ha varit som satte ord på alla de förbryllande tankar som måste ha hemsökt människors sinnen redan för tusentals år sedan. Vilka är vi? Vad gör vi här? Har vi något val? En del forskare, främst manliga, har skrattat åt dig bakom din rygg. Det säger ju sig självt menar de, att en sådan person som du talar om aldrig går att finna. På sätt och vis vet du att de har rätt men till och med Platon försökte nå idealbilderna, trots att han insåg att det var omöjligt.

Dina efterforskningar har lett dig långt bakåt, men ännu har du inte hittat tillbaks till filosofins urgamla hjärta. Ännu saknas en pusselbit, som kan ge dig de slutliga svaren. Denna pusselbit är Atlantis, ön som sjönk i havet.

Atlantis var, enligt alla källor du kommit i kontakt med, den första stora högkulturen. Där måste frågorna ha ställts och där måste det ha funnits upplysta frågeställare. Dina efterforskningar om ön har dock varit frustrerande fruktlösa, trots att du satsat ansevärd belopp av den förmögenhet som ditt författarskap givit dig.

Projektet

Den senaste månaden öppnades dock nya möjligheter när en äldre och tillbakadragen professor från ett universitet i Montreal tog kontakt med dig. Hans namn är *James van Allen*, och han meddelade att han hört talas om ditt sökande, och att han hade en del intressant material att visa dig. Biologer vid hans universitet hade vid en expedition i närheten av Grönland upptäckt tecken på bearbetad metall djupt ner i isen. Metallen är utan tvekan bearbetad av människohand, men uppvisar en underligt hög ålder.

Isproverna från samma område visade sig vara över 9 000 år gamla – långt före de första kulturerna började använda metall till verktyg. Uppenbarligen fanns det även någonting

under detta metallager, men eftersom biologerna saknade verktyg hade de ingen möjlighet att göra vidare efterforskningar. van Allen drog genast slutsatsen att fyndet troligtvis är en kvarleva från en mycket utvecklad och tidig kultur – Atlantis – och han föreslog dig att delta i ännu en expedition för att säkerställa fyndet och undersöka det noggrannare.

Du var inte sen att tacka ja till detta erbjudande. Det vetenskapliga värdet i ett sådant fynd är enormt och du brinner av längtan att få undersöka det. Expeditionen ska gå av stapeln redan i februari. Med på resan följer, förutom van Allen själv, ett antal forskare från olika forskningsfält för att studera andra aspekter än de rent filosofiska.

Robert Wilson forskar på vetenskapshistoria – ett ämne som på många sätt är besläktat med ditt eget. Du har också förstått att han har två barn och du räknar med ni har mycket att tala om.

William Huggin ägnar sig åt studier av militärhistoria. Han är före detta militär och har säkert en hel del kunskaper som kan komma väl till pass vid en expedition av detta slag.

Friedrich Bessel är religionshistoriker. Religionen är ett ämne som precis som ditt eget ställer frågor om tillvarons yttersta, men som väljer ett annat angreppssätt. Ni har förmodligen en hel del intressant att utbyta med varandra.

Dareios, 16 år

Ur stjärnorna får vi kunskap om gudarnas tankar med kosmos, ur vår kunskap om gudarnas vilja får vi kunskap om världen omkring oss, och ur kunskapen om världen får vi kunskap om oss själva. Spana därför uppåt om du vill få inblick i dig själv.

DU ÄR DAREIOS, Timons son, född in i Atlantis storslagna och gudomliga tillvaro, och frälst med logos – insikt i världsförnuftet. Du förstår de ädla vetenskaperna matematik och astronomi och önskar inget hellre än att tränga djupare ner i kunskapsbägaren.

Din familj har sedan många generationer tillbaka tillhört bondeklassen och brukat jorden längs de bördiga slätterna invid bergen. Både din far och hans far före honom innehar en stor yrkesskicklighet och har stått emot vädrets och gudarnas prövningar i många år utan att förlora en enda skörd till röta eller ohyra.

Redan vid tidiga år upptäckte dina föräldrar din förmåga att behärska tal och geometri och det var med enkelhet och snabbhet du lärde dig läsa. Din mor, som var övertygad om att du vunnit Pallas Athenas tycke, kallade vid din trettonde födelsedag till sig en lärman från akademien i staden för att han skulle undersöka din duglighet. Med vänlig och allvarsam min tog han sig an dig. Frågade frågor, utmanade dig med svåra tankeproblem, försökte lura dig att uttala dig om saker du inte visste eller att dra slutsatser som inte stod på säker grund. Ibland upptäckte du hans fällor, ibland föll du blint i dem, men när dagen var slut och solen gått ned uttryckte han sin förhoppning om att en dag kunna ta upp dig som lärling och elev.

En plats som lärling i akademien är din stora dröm och innebär möjligheten för dig att avancera uppåt från den lägsta av klasserna. Men kunskapen är ingen genväg till ett bättre liv, utan en mödosam och slingrande stig att vandra på i åtskilliga år. Det är inte det lyckliga livet som astronom vid det kungliga hovet i Atlantis första cirkel som är det yttersta målet, utan möjligheten att hjälpa ditt folk till utveckling, till framgång och till lycka. Kanske som ingenjör. Kanske som arkitekt. Ingen man eller kvinna är dock tillåten att inträda i akademien förrän han nått mogen ålder och har lärt sig av livet. Väntan från beskedet på din trettonårsdag fram till din artonårsdag, då du äntligen blir myndig, har varit lång och prövande. Speciellt nu då väntan lider mot sitt slut.

Ibland har du fyllts av ångest över kraven som du själv ställt på dig och på den uppgift som väntar dig. Att vara bildad förpliktigar till mycket. När det inte har varit arbete på gården som kallat, har du ofta tagit chansen att läsa för att öka dina förkunskaper. Du har läst om stjärnornas funktioner, om brobyggande och om skeppskonst. Du har läst om de förfrusna länderna i norr där de gula energikulorna orichalcum bryts, om folken i öster, som bor i grottor, och om människorna i väst som ännu knappt kan tala. Din kunskap är inte stor än, men den växer.

Du har också många vänner, som du gärna umgås med. Att ibland få komma ifrån studiernas allvar är något du behöver för att kunna ta till dig allt du läser. Din bästa vän är *Askletios*, den store guden Apollons son. Han älskar människor och är duktig på läkekonst och medicin. Det finns ingen sjuk som inte snabbt tillfrisknar efter att ha blivit rörd av hans hand.

Ganska nära dig bor *Semonides*, även han en bondson, ungefär ett år äldre än du, och utvald till krigare. Han är stor och stark och fylld av mod och karisma. Inom kort fyller han arton år och en stor fest ska snart hållas till hans ära när han blir upptagen i krigarklassen.

Kassandra är minst lika talangfull som Semonides men ägnar sig åt krukmakeriets konst, och är mycket vacker. Ibland känns det som om Eros förgiftat dig med sina pilar när du ser henne. Hennes största förtjänst är hennes fantastiska sinne som ständigt utmanar dig med frågor som inte går att besvara.

Peleus är också en vän men inte lika god som de andra. Han är ofta arrogant och högfärdig och alltför förblindad av rädsla inför gudars straff för att våga bryta mot vad han tror är hans öde. Det är första när han druckit ett par glas vin som han blir öppenhjärtig och pratsam.

Robert Wilson, 43 år

Naturvetenskapen är förstås den största av vetenskaper. Inte bara på grund av att den innefattar så stora mått av både rationalitet och empiri, utan också för att den ger människor trygghet. I dagens samhälle, där gudar och religion börjar försvinna, behöver människor fasta punkter att stå på i världen, som de kan lita på och ta till sig och som inte kan betvivlas. Naturvetenskapen är en sådan fast punkt. Och även om den sanning som förmedlas inte alltid är helt objektiv, utan ibland påverkad av enskilda forskares intressen, finns den ändå där som en pekpinne. »Så här är det« säger en naturvetare, och då är det också så. Naturen fungerar på det sätt som naturvetarna förklarar den.

Det personliga

Det är forskningen som är viktig för dig. Forskningen och dina två söner Alex och Andrew. Det är fantastiskt att du lyckats hålla dem kvar hos dig. Alla andra människor verkar ju ständigt tröttna på ditt eviga tal om forskningen och dina teorier som aldrig riktigt verkar vilja gå ihop. Du kan inte hjälpa det, men sökandet efter svar och nya historiska djup upptar hela din tankevärld. På sätt och vis kan du förstå att kvinnorna inte står ut med dig och att varje förhållande går om intet. Då är det en stor tröst när Alex och Andrew avbryter dig i ditt läsande och ber dig att än en gång berätta historien om farbrodern som fick ett äpple i huvudet och upptäckte gravitationen.

Forskningen

Ditt arbete sker vid universitetet i Quebec, där du föreläser om naturvetenskapens historia och utvecklingsmöjligheter. För ett otränat öga kan det se ut som om du försöker förutsäga framtiden, men för dem som följt dina kurser är det självklart att vad det egentligen handlar om är att lägga ihop två och två. Att utifrån kända förutsättningar och system dra slutsatser om hur systemet kommer att utvecklas. Ju längre bakåt i tiden man går, desto längre fram kan man också ofta se.

Under de många år av forskning du har företagit dig har du grävt längre och längre tillbaks i historien för att svara på hur de olika grenarna av naturvetenskapen uppkommit och varför. Det är inte sällan du blir helt ställd över alla de nya frågor som uppstår vid betraktandet av gamla kulturer och deras vetenskaper. Det är inte bara det att många kulturer under forntiden ofta haft en förbluffande kunskap om matematik, astronomi och fysik, utan de har också alla uppstått nästan samtidigt. Sumerer, egyptier, inkaindianer – alla hade de sina kulturella toppar vid ungefär samma tid, trots att de befann sig på olika sidor av jorden och var till synes helt opåverkade av varandra.

Något annat som är underligt och som du länge fruktlöst forskat i är att alla dessa stora kulturer uppstått ur till synes ingenting. Från att knappt ha existerat har dessa folk – på bara några århundraden – vuxit till dominerande, välutvecklade samhällen, med stora insikter i vetenskaperna.

Din övertygelse är att detta inte kan vara en slump, och merparten av ditt historiska arbete har handlat om att hitta belägg för att alla dessa högtstående och vetenskapliga kulturer har ett gemensamt ursprung. Detta ursprung är Atlantis, ön som sjönk i havet.

Dina kollegor har ibland hånat dig för denna upptäckt och anser ditt arbete vara ose-riöst och ett slöseri med knappa resurser. Men trots att du kanske inte helt baserar ditt arbete på vetenskaplig grund ännu har du ändå en känsla i bröstet som säger dig att det var så det gick till. Det var på Atlantis allt började, det är det enda rationella, och det tänker du bevisa.

Arbetet har hittills mest bestått av att undersöka gamla spekulationer och teorier kring den sjunka öns exakta position men det har inte lett någon vart. Samtidigt har du pusslat med de vetenskapliga fakta som är kända, för att röna ut hur teknologi och forskning kan ha sett ut.

Projektet

Den senaste månaden öppnades dock nya möjligheter när en äldre och tillbakadragen professor från ett universitet i Montreal tog kontakt med dig. Hans namn är *James van Allen*, och han meddelade att han hört talas om ditt arbete, och att han hade en del intressant material att visa dig. Biologer vid hans universitet hade, vid en expedition i närheten av Grönland, upptäckt tecken på bearbetad metall djupt ner i isen. Metallen är utan tvekan bearbetad av människohand, men uppvisar en underligt hög ålder.

Isproverna från samma område visade sig vara över 9 000 år gamla – långt före de första kulturerna började använda metall till verktyg. Uppenbarligen fanns det även någonting under detta metallager, men eftersom biologerna saknade verktyg, hade de ingen möjlighet att göra vidare efterforskningar. van Allen drog genast slutsatsen att fyndet troligtvis är en kvarleva från en mycket utvecklad och tidig kultur – Atlantis – och han föreslog dig att delta i ännu en expedition för att säkerställa fyndet och undersöka det noggrannare.

Du var inte sen att tacka ja till detta erbjudande. Det vetenskapliga värdet i ett sådant fynd är enormt och du brinner av längtan att få undersöka det. Expeditionen ska gå av stapeln redan i februari.

Med på resan följer, förutom van Allen själv, ett antal forskare från olika forskningsfält för att studera andra aspekter än det rent vetenskapshistoriska.

William Huggin är antropolog från staterna. Han har presenterat en kontroversiell erövringsteori som säger att det amerikanska folket har ett indiskt ursprung, men han har även forskat en hel del i kulturella likheter mellan kontinenterna. Ni borde kunna komma överens.

Friedrich Bessel är arkeolog och religionsvetare från Tyskland och har ägnat sin tid åt att studera tidig religionsutövning, offer och myter. Han är med för att undersöka de eventuella mytiska kopplingarna mellan fyndet och Atlantis, och för att bistå med arkeologisk expertis om det skulle behövas vid en eventuell utgrävning.

Evelyn Thomson är en berömd författarinna från Storbritannien. Hon är expert på filosofi och kan säkert bidra med mycket vad gäller förståelsen av folket på Atlantis. Dessutom har du hört att hon har en dotter därhemma. Kanske har ni mer gemensamt än du först trodde.

Askletios/James van Allen

Askletios, 22 år

Läkaren är inte bara en räddare, utan också en skapare. I det som är dött skapar han liv, och hos den som ännu inte är förlorad skapar han hopp.

DU ÄR ASKLETIOS, den store guden Apollons son, född av en mänsklig kvinna och guda-benådad med läkekonst och medicinsk förmåga. Det finns ingen sjuk på Atlantis du inte kan bota, och inget sår du inte kan läka.

Hela ditt liv har varit en sorglös tillvaro. På Atlantis har du levt tillsammans med naturen, gudarna och dina vänner. Din far är en av de mest inflytelserika av gudarna och han har alltid varit en mycket upptagen man. Det är hans plikt att varje morgon och under dagen föra solen över himlavalvet, och det är tyvärr mycket sällan ni har tid att ses.

Under din barndom vandrade du ofta omkring i Atlantis stora skogar, eftersom du inte hade något arbete att sköta. Där fann du läkande växter och örter som ingen sett förut, och du kunde redan som ung stilla smärta och hjälpa sår att läka. Du upptäckte senare att konsten att läka var gudomlig, att den genomsyrade dig och att du bara behövde lägga handen på en sjuk eller skadad för att läka.

Folket på Atlantis beundrar dig för dina helande förmågor och du tycker om att kunna hjälpa till. På senare tid har du upptäckt att din förmåga kanske sträcker sig ännu längre. I skogen fann du för ett tag sedan ett rådjur, dödat av en sjukdom du inte sett förut. Men trots att det var dött hade anden inte hunnit fly ur den och med dina bara händer kunde du fånga upp den och ge djuret livet åter. Kanske kan du göra samma sak med en människa, men det vet du inte säkert förrän du har provat det och det hoppas du aldrig behöva göra.

Din kontakt med de andra gudarna har varit mycket sporadisk. En gång presenterade din far dig för himlakonungen Zeus själv, och det var med nervösa steg du gick honom till mötes och tog honom i hand. Hans ansikte utstrålade både vrede, vilja och makt och det skrämde dig att se på honom. Trots att din far hyllar honom är du tveksam till om det som gömdes bakom det bistra anletet verkligen var rättfärdighet.

På Atlantis bor dina vänner som du umgås med dagligen när de avslutat sina arbeten och har tid för annat. *Dareios* heter din bästa vän. Han är mycket intelligent och kan både läsa och skriva. Hans största mål är att en gång få träda in i Atlantis akademi för att få tillgång till de stora kunskaperna. Din far säger att kunskapen är farlig, men du är säker på att *Dareios* aldrig skulle använda den för att göra något ont.

Semonides är *Dareios* granne. Han ska snart invigas i krigarklassen för att försvara Atlantis och dess folk, trots att det inte finns någon fiende. Gudarnas försvar är mer än tillräckligt egentligen, men *Semonides* drivs ändå av en rättfärdens målmedvetenhet.

Kassandra är en ung flicka som arbetar i ett krukmakeri ganska nära de andra. Hon är alltid positiv och glad och pratar gärna om livets stora frågor. Att hon inte har någon större respekt för gudomligheterna och behandlar dig som vilken man som helst tycker du är skönt.

Peleus är en av *Kassandras* vänner och en underlig man. Han är så övertygad om illvilligheten i ödets makter och gudarnas planer att han hela tiden skräms över händelser runtomkring honom. Ofta är han cynisk och arrogant mot människorna omkring honom, och verkar på något sätt nästan frukta dig. Kanske beror det på att du är Apollons son, kanske beror det på dina förmågor. Du vet inte.

James van Allen, 63 år

Det var aldrig meningen att han skulle dö. Zeus handlade orättvist. Du ställde upp på planerna, självklart, du röstade precis som de andra för förstörelse, död och smärta. Du var lika rädd som de, lika säker på din sak. Men han skulle inte dö. Gudarna skulle skonas. Inte ens nymferna skulle behöva sätta livet till, men din son, som varken hade ondska eller vrede i sin unga kropp, föll offer för Zeus blixtar. Din son, av alla söner.

Sanningen

Du är Apollon, född av Leto och av Zeus blod. På Atlantis föddes du och din tvillingsyster Artemis när landet ännu var lugnt och oförstört – innan människorna skapats. Ni växte upp i frid, så som anstår gudar. Hebe skänkte er nektar som gjorde er odödliga och när ni var gamla nog kallades ni till Atlantis mitt för att upptas i gudaskaran. Din syster Artemis fick i uppdrag av Zeus att leda månens lopp och under dessa nattliga färder i den fria rymden fick hon en sådan kärlek till naturen att hon endast trivdes mitt ibland den. Zeus utrustade henne därför med en pilbåge och gjorde henne till jaktens gudinna.

Det uppdrag som din fader gav dig var ännu mer ärofyllt. Du styrde solens väg och körde det fyrspann av frustande fålar som varje dag färdades över himlen utan att tröttna. Det var med stolthet och fröjd du tog dig an detta uppdrag.

Din son föddes av prinsessan Koronis. Hon var både vacker och värdefull för dig, men korpen viskade i ditt öra om hennes otrohet och din syster Artemis tog hennes liv med sin båge. Din son Askletios kunde du rädda och föra i säkerhet och med hjälp av andra gudar och sällsamma väsen lärde han sig läkedomens konster. Du älskade honom väldigt mycket.

Att Prometheus skapade människor och gav dem eldens makt skrämde er alla. Zeus var ursinnig utåt, men han var precis som ni andra otroligt rädd. Gudarnas auktoritet skakades i grunden när Prometheus skapade ett folk, som inte bara förökade sig i mängder och levde sina liv som andra djur, utan som också utvecklades och växte sig starkare. Kanske skulle de en gång bli lika mäktiga som ni – gudarna.

Tillsammans bestämde ni, efter århundraden av diskussioner och debatter i templet på Atlantis, att förstöra Prometheus skapelse. Faran var för stor att människorna skulle växa sig så stora att de en gång inte skulle behöva er, att de en dag skulle hålla sig själva för heliga istället för gudomligheterna. Rädslan tog överhanden. Det räckte för er att blicka upp mot det höga tornet i Atlantis mitt, som människorna byggt helt utan gudarnas hjälp, för att ni skulle förfasa er över framtiden. Därför beslutade ni att hela Atlantis skulle förintas. Inga gudar skulle skadas. Inte heller din son. Så var det sagt.

Men din son var trotsig och räddade inte bara sig själv undan vågorna, som det var bestämt, utan också ett antal människor. En av dem avled av vågornas kraft, men din son använde sina läkande konster för att ge henne livet åter. Hades blev bestört över att bli bestulen på en själ som rättmätigt var hans och klagade inför Zeus som straffade din son med en ljusblixt och sände honom död ner till oceanens botten. Du blev aldrig ens tillfrågad.

Din sons död tog dig mycket hårt och du hämnades på Zeus genom att stiga ner från er nya boning på Olympen och döda cykloperna i underjorden som smed hans blixtar. Du svor att aldrig återvända till gudarna och har sedan dess vandrat över jorden förklädd till människa.

Det har nu nått dina öron att nästa förstörelse nalkas. Om det är Zeus och gudarna på

Olympen som ligger bakom detta beslut vet du inte, och anledningen till detta handlande känner du heller inte till. Måhända är det så att det helt enkelt är dags – att en tidsrymd, förutbestämd sedan begynnelsen, nu går mot sitt slut. Inte för att det finns någon anledning, utan helt enkelt därför att allting måste ha en ände. Ingenting pågår för alltid. Måhända har skrällen för att människan ska klättra för högt och upptäcka för mycket återigen vuxit.

Hämnden

Budskapet har rivit upp gamla sår och minnet av din son och hans hemska död har återkommit liksom tårarna och vreden. Han gick under för att han trotsade din vilja och räddade fyra människor undan förstörelsen. Deras själar från Atlantis lever än – de har utan Zeus vetskap vandrat från kropp till kropp i tusentals år – men du vet att förstörelsen inte kommer att skona dem om de inte får hjälp ännu en gång. Om de dör nu har det din son gjort för dem varit förgäves. Därför har du beslutat att rädda dem. För att ge din son upprättelse. För att stilla ditt sinne. För att hämnas.

Trots att människorna där själarna från Atlantis har sina boningar lever på olika ställen i världen och inte har några minnen kvar från den tid då de vandrade på Atlantis gator drivs de ändå av ett kall de inte kan förklara. En drift mot en förlorad barndom kanske, eller en obeskrivbar hemlängtan till ett hem förstört sedan tusentals år. Inom olika forskningsdiscipliner söker de alla Atlantis.

Projektet

För att inte avslöja din identitet har du tagit på dig rollen som James van Allen, en tillbakadragen professor från ett universitet i Montreal. Du har kontaktat de fyra och informerat dem om att du har hittat vissa fynd som kan hjälpa dem att hitta det de söker. Du har sagt dem att biologer vid ditt universitet vid en expedition i närheten av Grönland har upptäckt tecken på bearbetad metall djupt ner i isen, som är över 9 000 år gamla – långt före de första kulturerna började använda metall till verktyg. Du har också berättat att du genast drog slutsatsen att fyndet troligtvis är en kvarleva från Atlantis.

Din plan är att föra dem norrut till fyndplatsen, som verkligen är en gammal atlantisk utpost – en fyr, som användes när båttrafiken mot nordliga gruvor var som störst. Den har bevarats intakt i isen under alla dessa år. Där är ni säkra när apokalypsen skakar jorden.

Du har inga planer på att avslöja vare sig din eller deras egentliga identiteter innan ovädret blåst förbi. Vad som händer med människorna sedan är inte ditt problem – det är hämnden som är det viktiga. Att återigen snuva Zeus på själar som han velat omintetgöra. Med på resan följer:

Robert Wilson, vetenskapshistoriker och bosatt i Kanada. Han är själsligt besläktad med Dareios som var Askletios bäste vän.

William Huggin, antropolog från USA. Han är också före detta militär som nu helt ägnar sig åt forskning. Hans motsvarighet på Atlantis var Semonides, krigaren.

Evelyn Thomson, filosof och författare från Storbritannien. På Atlantis levde hennes själ i Cassandra.

Friedrich Bessel, religionsvetare och arkeolog från Tyskland. Han både fruktar och föraktar gudarna och religionen på en och samma gång. Han har samma själ som Peleus en gång hade på Atlantis.